

ԱՐՈՒԵՍՏ ՊԱՅՏԱՐՈՒԹԵԱՆ

ԳԼՈՒԽ Ա.

Ձև Ածցնելու համար հարիառը գիրեցներ :

Գաւազին ԵՐԵ շատ ջանք ունին որ իրենց գործին գործածած կենդանիները իրենց ունեցածէն ծնած ըլլան . ուստի մատակ ձի և կով կը պահեն , անոնց ծնունդին հոգ կը տանին , և անոնցմէ ծնածը թէ և ատեն մը իրենց բանին չքայ ալ նէ՝ զանոնք պահելը և ուտելիքնին հոգալը շատ բեռ մը չէ իրենց : Անաւանդ որ մեծ բան է իրենց՝ սուղ գնով դրաէն փոխ չառնենին . որովհետեւ փոխ առնելը իրենց մեծ կործանմանը պատճառ է . այլ տներնուն մէջ դարմանել , իրենց պէտք եղածը գործածել և աւելորդն ալ ծախելը իրենց շատ օգտակար է :

Ուստի հարկաւոր կը սեպեմ առաջ կենդանի մնուցողներուն պէտք ըլլալու բաներուն վրայօք համառօտ ոձով մը խօսիլ :

Ինդհանրապէս աղէկ նայելու է որ ձիերուն ցեղը ազնիւ ըլլայ : Արաբացիք զանազան հնարքներ բանեցրնելով ու շատ ուշադրութեամբ կը ջանան որ իրենց ձիերուն ցեղը աղէկ պահեն ու հետզհետէ ալ աղէկցրնեն : Կերպ կերպ վարպետութիւն ալ յարոպա կը բանեցրնեն . վասն զի կը տեսնես որ մէկ կառքին չորս կամ վեց ձի լծեր են , ու ամենուն ձեր , տեպը , նշանները մի և նոյն են :

Վրուռակը ծնածին պէս ըերանը կը բանան , լեզուին վրայ սոխի մաշկին պէս մաշկ մը կայ՝ լաթով մը կ'առնուն կը սրբեն , բերնէն՝ ի վեր ալ կը փշեն , որպէս զի կենդանւոյն շունչը երկար ըլլայ : Արբեմն ալ կ'ըլլայ որ քուռակները իրենք իրենցմէ աս մաշկը կը փրցընեն կը նետեն . բայց ոմանք ալ կուլ կուտան և անկէց շունչերնին կարծ կ'ըլլայ ու զառ՝ ի վեր տեղուանք չեն

կրնար ելել կը յոգնին կը մնան : Ի՞ մաշկը կուլ տուռղ քուռակը կերածէն օգուտ չպահանալէն՝ ի զատ՝ զիմացկուն ալ ըլլար , շատ կը քրտնի , կերակրին տօպրակը կը թրջէ , և աղէկ զգայուն ձի ըլլար :

Ոմանք քուռակը ծնածին պէս լեզուին տակի երակէն արիւն կ'առնեն . վասն զի անով անասնոյն լեզուն երկայն կ'ըլլայ , ու խրինջէ նէ ձայնը հեռու տեղեր կ'երթայ :

Վրուռակը իր մօրը կաթը շատ ծծէ նէ , լեարդը կը մեծնայ , անանկով մեծղի , ծոյլու ապուշ կ'ըլլայ . ոչ աղէկ բընութիւն կ'ունենայ , ոչ ալ աղէկ ձի կ'ըլլայ : Ուստի Արաբացիք միայն իրեք օր իր մօրը կաթը ծծել կուտան , ետքը ուղտի կաթով կը մնուցանեն կամթեփիէն զատած բարակ ալիւրը ջրով կը շաղուեն՝ խիւս կ'ընեն , ու անով մինչեւ իրեք ամիս կը դարմանեն : Ի՞նկէ ետև ալ իրեն կերակուրը խոտ ու գարի է , բայց դարձեալ ալիւրէ շինած խիւսն ալ կուտան՝ ուղտի կաթն ալ , որ ուսկից ուզէ՝ անկէ ուտէ : Ի՞սկ կերպ մնուցանելով քուռակը , երբոր մեծնայ՝ թռչունի պէս սրբնթաց ու անխոնջ կ'ըլլայ : Խակ մայրն ալ քառսուն օր չեն աշխատցըներ , պարապ կը պահեն :

Վիւրտերն ալ քուռակը կովու կամ ոչխարի կաթով կը մեծցընեն կ'ըսեն . ասանկ մեծցած ձիուն քով ալ տիրասէր բնաւորութիւն կ'ըլլայ , վրայէն իննաս նէ՝ քովիդ չղատուիր , հեծնալու ըլլաս նէ՝ հանդարտ կը կայնի , և անանկ աղէկներ կ'ըլլան որ հեծնալու ատեն գայ նէ՝ ինքիրմէ քովիդ կուգան կը պատրաստուին որ հեծնաս :

Ի՞ն ձիերն ալ որ ջրի մէջ կը պառկին , կամ գոմէշի կաթով պահուած են , կամ մատակը յղի ատենը գոմէշին ջուրը պառկիլը տեմնալէն է կ'ըսեն :

ԱՌէկ քուռակ մը որ ծովի ջուր խրմցընելով կը մեծցընես նէ , անոր լեարդը պղտիկ կը մնայ ու յարգի է :

Ազիպտոսի կողմի էշերը շատ կատաղի կ'ըլլան . վասն զի խոզի միսը մանր կը ջարդեն ու գարիի հետ խառ

նելով կը կերցընեն անոնց, ջուրն ալ օրն անգամ մը գարիեն առաջ կուտան. իսկ թէ որ խոզին միսը ձիուն տրուի նէ, խածնող կ'ըլլայ, ու մարդու ալ անասունի վրայ ալ կը յարձըկի ու կը խածնէ :

Պ. Պ

ՕԳՏԱԿԱՐ ԳԻՒՏԵՐ

Փայտեղէնները բիմացիուն ընող վէռնիմ

Ի՞ն փայտեղէն ներն որ օդին խոնաւութենէն շուտով կ'աւրուին՝ վեռնիճտրուի վրանին նէ՝ դիմացկուն կ'ը լլան. բայց որպէս զի ան վեռնիճը, կամ թէ անոր տեղը որ և իցէ եղոտ ներկ աւելի հաստատութիւն դիմացկունութիւն տայ փայտին, քանի որ առջի ձեռքը դեռ չէ չորցած՝ վրան պէտք է մէկ կարգ մը մաղած բարակ աւազ ցանել, ան աւազին վրայ նոյն վեռնիճը նորին տալու է՝ աղէկ մը վրձինը կոխսելով: Իսանկով փայտին երեսը այնպէս կը պնդանայ որ ինչուան քսան տարի ոչ օդէն ոչ արևէն և ոչ անձրեսէն կ'աւրուի:

Ալբան առ Սէ բիմացող իւն:

Ո՞ւկ աման մը կաթ նոյնչափ քացախի հետ խառնէ՝ այնպէս որ կաթը մակրուի. ան կտրած կաթը կամ շիճուկը զատէ, ու չորս կամ հինգ հաւկը թիւմ ձերմկուց աղէկ մը զարնելէն վեր ջը անոր վրայ լեցուր ու խառնէ. անոնց վրայ ալ քիչ մը չմարած բարակ կիր աւելցուր, անսանկ որ ամբողջ զանգուած մը ըլլայ: Իս ձիւթը կը գործածուի ձեղբուած կամ բաժնուած նիւթերը մէկմէկու հետ միացընելու, կամ ինչ և իցէ ձեղք լեցընելու. ու թէ որ լաւ մը չորցընելէն վերջը գործածուի, կրակի ալ ջրի ալ շատ աղէկ կը դիմանայ:

Խշմւ-ըն իրէայէ պարէանին՝ դոյնը ուալ:

ա. Ծարակային թթուի կամ արքայաջրի՝ մէջ լուծուած ուկին եղջիւրին կարմիր գոյն մը կուտայ: թ. Ծարակային թթուի մէջ լուծուած արծաթը սե գոյն մը կուտայ: դ. Խնդկի բորակուտի լուծմամբ մթնագոյն տեսք մը կ'առնու: Արովչետեւ աս իրեք գոյնը միայն ունի կրիայի պատեանը, ասոնց մով եղջիւրը անոր նմանցընելը դիւրին կ'ըլլայ:

Փարած ականերու դարձան:

Ձմէ որ փտութիւնը շատ առաջ չէ գնացած, մի միայն դեղէ՝ մեխակի՝ կիւնամնի՝ ու անանուխի՝ եղը, կամ ուրիշնչ և իցէ զօրաւոր ոգիք բամակակի կը տորով մը փտտած տեղը զնել, և կամ տաքցուցած երկըթով տաղել. բայց թէ որ այնչափ փտտեր է որ ատամնային ջիղը դուրս ելեր է, որ ան ատեն սաստիկ կ'ըլլայ ցաւը տաքէն պաղէն ու կերակուրներէն, ամենէն զօրաւոր դեղն է արծաթի բորակուտով կամ դժոխաքարով՝ այրել ան ջիղը: Խըբոր ատամնային ջիղը դուրս չէ ելած, հետագայ դեղերն ալ կրնան ըլլալ:

ս. Ի՞ս երկու տրամ քափրախառն ալքոոլ, տասը ցորենաչափ ազնիւ բալասան, երեսուն կաթիլ ափիմնի ոգիք, տասը կաթիլ անանուխի եղ. ասոնք իրարու խառնէ ու բամակակով ակույին վրայ դիր:

թ. Ի՞ս մէկ տրամ սրոհունդ՝ ըսուած խոտին ոգիքը, երեսուն կաթիլ ափիմնի ոգիք. խառնէ ու դիր բամակակով:

գ. Փերուի ջրկոտեմ՝ ըսուած խոտին ոգիքը բամակակով դիր ցաւած տեղը:

1 Պաշ:

2 Գեղակ:

3 Գարենփիւ:

7 Հիշերիգուն,

8 Սուներեսի.

4 Տուլին:

5 Կանէ:

6 Ճեկանէմ բաւլ:

1 Պիրեո.

2 Կրեսչո.